

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

7 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

8

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΚΑΙ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΤΕΥΧΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΧΗΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής Πρωτ. Κωνσταντῖνος Πλευράκης
ΤΘ 60060 ΤΚ 570 01 ΘΕΡΜΗ
ΤΗΛ. 2310-462.744 κιν 69 51 855 799

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Προσοχή!

Τὴν Κυριακὴ καὶ τὴ Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὰ Ἀντίφωνα, τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Κοντάκι, τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε» ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ «Εἶδομεν τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν» καὶ τὸ Κοινωνικόν, εἶναι τὰ ἴδια. Τὰ μόνον πού διαφέρουν τὴ Δευτέρα εἶναι ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ «Ἐξαιρέτως», ἀντὶ τοῦ «Ἄξιον ἔστι» ψάλλομε τὸ «Χαίροις ἀνασσα».

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α΄

Ἦχος β΄. Ψαλμ. 18.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,

ποίησιν δέ χειρῶν Αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τό στερῶμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα
καί νύξ νυκτί ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις...

Οὐκ εἰσί λαλιαί οὐδέ λόγοι,
ὧν οὐχί ἀκούονται αἱ φωναί αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις...

Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν
καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης
τά ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις...

Δόξα. Καί νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις...

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β΄

Ἦχος 6΄. Ψαλμ. 19.

Ἐπακούσαι Σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως,
ὑπερασπίσαι Σου τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ,
ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

Ἐξαποστείλαι Σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου
καί ἐκ Σιῶν ἀντιλάβοιτό Σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου
καί τό ὄλοκαύτωμά Σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Δώη σοι Κύριος κατὰ τήν καρδίαν σου
καί πᾶσαν τήν βουλήν σου πληρῶσαι.

Δόξα. Καί νῦν.

Ο Μονογενῆς Υἱός ...

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ

. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμ. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει Σου
εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς,
καί ἐπί τῷ σωτηρίῳ Σου
ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ πανσόφους τοὺς ἄλιεῖς ἀναδείξας
καταπέμψας αὐτοῖς
τό Πνεῦμα τό Ἅγιον
καί δι' αὐτῶν
τήν οἰκουμένην σαγητεύσας,
Φιλάνθρωπε, δόξα Σοι.

Τήν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας Αὐτοῦ
ἔδωκας Αὐτῷ
καί τήν θέλησιν τῶν χειλέων Αὐτοῦ
οὐκ ἐστέρησας Αὐτόν.

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ...

Οτι προέφθασας Αὐτόν
ἐν εὐλογίαις χρηστότητος,
ἔδηκας ἐπί τήν κεφαλὴν Αὐτοῦ
στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εἰσοδικόν.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ Δυνάμει Σου.

ἄσωμεν καί ψαλλοῦμεν
 τὰς δυναστείας Σου. (Ψαλ. 20,14)

Ὁ λαός:

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ
 ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

Μετά τήν Εἴσοδον

ψάλλουν οἱ Λειτουργοί ἀπό τοῦ Βήματος τό

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
 ὁ πανσόφους τούς ἄλιεῖς ἀναδείξας
 καταπέμψας αὐτοῖς
 τό Πνεῦμα τό Ἅγιον
 καί δι' αὐτῶν
 τήν οἰκουμένην σαγηνεύσας,
 Φιλάνθρωπε, δόξα Σοι.

Ὁ λαός ἐπαναλαμβάνει ἐν χορῶ δις τό αὐτό.

Ἐπειτα ἀπό τοῦ Βήματος ὁ Λειτουργός τό

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε,
 διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· (πυργοποιία στή Βαβέλ)
 ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμεν
 εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· (Πεντηκοστή)

Ὁ λαός παίρνει τήν κατάληξιν τοῦ Κοντακίου:

καί συμφώνως δοξάζομεν
 τό Πανάγιον Πνεῦμα.

Ἀντί τοῦ Τρισαγίου:

Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε,
 Χριστόν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμ. 18.

Εἰς πᾶσαν τήν γῆν
ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος Αὐτῶν 5
καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα Αὐτῶν.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, 2
ποίησιν δέ χειρῶν Αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τό στερῶμα.

**Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τό ἀνάγνωσμα
(2,1-47. 4,32-37)**

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ἡ δωρεά τοῦ Παρακλήτου - Ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς Ἀποστόλους. Πραγματοποίηση τῆς ἐπαγγελίας - ὑποσχέσεως τοῦ Πατρός καί τὰ ὄρατά σημεία τῆς ἐπιφοιτήσεως Του, οἱ πύρινες γλῶσσες καί ἡ γλωσσολαλιά.

1 Ἀδελφοί, ἐν τῷ συμπληροῦσθαι
τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς
ἦσαν ἅπαντες (οἱ Ἀπόστολοι)
ὁμοθυμαδόν ἐπί τό αὐτό.

Ὅταν ἔφτασε ἡ ἡμέρα τῆς
Πεντηκοστῆς, ἦταν ὅλοι μαζί
συγκεντρωμένοι μέ ὁμοψυχία στό ἴδιο
μέρος.

- 2 **Καί ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος**
 ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας
 Ἐαφνικά ἦρθε ἀπό τόν οὐρανό μία
 βουή, σάν φύσηγμα δυνατοῦ ἀνέμου
καί ἐπλήρωσεν ὅλον τόν οἶκον,
οἳ ἦσαν καθήμενοι·
 καί γέμισε ὅλο τόν οἶκο ὅπου
 βρίσκονταν.
- 3 **καί ὠφθθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι**
γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός,
 Τότε τούς παρουσιάστηκαν γλῶσσες
 σάν φλόγες φωτιᾶς
ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν
 πού μοιράστηκαν καί κάθισαν ἀπό μία
 στόν καθένα ἀπ' αὐτούς.
- 4 **καί ἐπλήσθησαν ἅπαντες**
Πνεύματος Ἁγίου
 Ὅλοι τότε πλημμύρισαν ἀπό Πνεῦμα
 Ἅγιο
καί ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις
καθώς τό Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς
ἀποφθέγγεσθαι.
 καί ἄρχισαν νά μιλοῦν σέ ἄλλες
 γλῶσσες, ἀνάλογα μέ τή δυνατότητα
 πού τούς ἔδινε τό Ἅγιο Πνεῦμα.
- 5 **Ἦσαν δέ ἐν Ἱερουσαλήμ κατοικοῦντες**
Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς
ἀπό παντός ἔθνους
τῶν ὑπό τόν οὐρανόν·
 Στήν Ἱερουσαλήμ βρίσκονταν τότε

εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

- 6 **γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης**
συνῆλθε τό πλῆθος καὶ συνεχύθη,
 Ὅταν ἀκούστηκε αὐτὴ ἡ βοὴ,
 συγκεντρώθηκε πλῆθος ἀπ' αὐτοὺς
 καὶ ἔπαθε σύγχυση
ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος
τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.
 διότι ὁ καθένας τους ἄκουγε τοὺς
 Ἀποστόλους νά μιλάνε στή δική του
 γλῶσσα.
- 7 **Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον**
λέγοντες πρὸς ἀλλήλους:
 Ἔμεναν ὅλοι ἐκστατικοὶ καὶ μὲ ἀπορία
 ἔλεγαν μεταξύ τους:
Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες
Γαλιλαῖοι;
 Μά αὐτοὶ ὅλοι πού μιλάνε δέν εἶναι
 Γαλιλαῖοι;
- 8 **Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος**
τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν
ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;
 Πῶς λοιπὸν ἐμεῖς τοὺς ἀκούμε νά
 μιλάνε στή δική μας μητρικὴ γλῶσσα;
- 9 **Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμίται**
καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν,
 Πάρθοι, Μῆδοι καὶ Ἐλαμίτες,
 κάτοικοι τῆς Μεσοποταμίας
Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν,

τῆς Ἰουδαίας καί τῆς Καππαδοκίας
 Πόντον καί τήν Ἀσίαν,
 10 Φρυγίαν τε καί Παμφυλίαν,
 τοῦ Πόντου καί τῆς Ἀσίας, τῆς
 Φρυγίας καί τῆς Παμφυλίας,
 Αἴγυπτον καί τά μέρη τῆς Λιβύης
 τῆς κατά Κυρήνην
 τῆς Αἰγύπτου καί ἀπό τά μέρη τῆς
 Λυβικῆς Κυρήνης,
 καί οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι,
 Ῥωμαῖοι πού εἶναι ἐγκαταστημένοι
 ἐδῶ
 Ἰουδαῖοι τε καί προσήλυτοι,
 ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς καί προσήλυτοι,
 11 Κρήτες καί Ἀραβες,
 Κρητικοί καί Ἀραβες
 ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν
 ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις
 τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;
 τοὺς ἀκούμε νά μιλοῦν στίς γλώσσες
 μας γιά τά θαυμαστά ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ περικοπή
 πού διαβάζεται στή Θεία Λειτουργία
 σταματᾶ στό σημεῖο αὐτό.

Στή συνέχεια παραθέτομε ὀλόκληρη
 τήν ἐνότητα γιά νά τή μελετήσουν οἱ
 πιστοί στό σπίτι τους καί νά
 σχηματίσουν πληρέστερη εἰκόνα τῆς
 τζωῆς τῆς πρώτης Ἐκκλησίας.

- 12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες·
τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι;
Ὅλοι ἔμεναν ἐκστατικοὶ καὶ ἀποροῦσαν,
λέγοντας ὁ ἓνας στὸν ἄλλο: «Τί νὰ σημαίνει ἄραγε αὐτό;»
- 13 Ἄλλοι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον
ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσὶ.
Κι ἄλλοι χλεύαζαν καὶ ἔλεγαν: «Εἶναι πολὺ μεθυσμένοι».
- 14 Σπαθεῖς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα
ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ
καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς·
Τότε σηκώθηκε ὁ Πέτρος μαζί μέ τούς
ἄλλους ἑντεκα ἀποστόλους καὶ μέ δυνατὴ
φωνή τούς εἶπε:
ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες
Ἱερουσαλήμ ἅπαντες,
τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω
καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.
Ἐπειὶ Ἰουδαῖοι κι ὅλοι ἐσεῖς πού ἔρρισκεστε στὴν
Ἱερουσαλήμ! θὰ σᾶς ἐξηγήσω τί συμβαίνει, κι
ἀκοῦστε καλά τὰ λόγια μου:
- 15 Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε,
οὔτοι μεθύουσιν·
ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·
Αὐτοὶ δὲν εἶναι μεθυσμένοι, ὅπως νομίζετε·
ἀφοῦ ἡ ὥρα εἶναι ἀκόμη ἐννιά τό πρωί.
- 16 ἀλλὰ τοῦτό ἐστι
τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·
Αὐτό πού βλέπετε εἶναι ἐκεῖνο πού εἶπε ὁ
Θεὸς μέσω τοῦ προφήτη Ἰωήλ:
- 17 καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις,

λέγει ὁ Θεός,

Αὐτό δά συμβεῖ στίς ἔσχατες ἡμέρες,
λέει ὁ Θεός:

**ἐκχεῶ ἀπό τοῦ πνεύματός μου
ἐπὶ πᾶσαν σάρκα,
καὶ προφήτεῦσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν
καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν,
καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται,
καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν
ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται·**

Θά χαρίσω πλουσιοπάροχα τό Πνεῦμα μου σέ
κάθε ἄνθρωπο· ἔτσι, οἱ γιοί σας κι οἱ
θυγατέρες σας θά κηρύξουν τήν ἀλήθεια· οἱ
νέοι σας θά δοῦν ὀράματα κι οἱ γέροντές σας
θά ὄνειρευτοῦν θεϊκά ὄνειρα·

- 18 **καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου
καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐκχεῶ ἀπό τοῦ πνεύματός μου,
καὶ προφήτεῦσουσι.**

καὶ σ' αὐτούς πού Μοῦ ἀνήκουν, ἄντρες καὶ
γυναῖκες, θά χαρίσω, τίς ἡμέρες ἐκεῖνες,
πλουσιοπάροχα τό Πνεῦμα μου κι αὐτοὶ θά
κηρύξουν τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ.

- 19 **Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω
καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω,
αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·**

Τότε θά δείξω θαυμαστά σημάδια πάνω, στόν
οὐρανό, καί κάτω, στή γῆ: αἷμα καί φωτιά καί
σύνεφο καπνοῦ.

- 20 **ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος
καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα
πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου**

τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.

Ὁ ἥλιος θά μεταβληθεῖ σέ σκοτάδι καί τό
φεγγάρι θά γίνεи κόκκινο σάν αἷμα πρὶν ἔρθεи
ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ λαμπρή.

- 21 καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται
τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.

Ὅποιος τότε ἐπικαλεστεῖ τό ὄνομα τοῦ Κυρίου
θά σωθεῖ.

- 22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται,

ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους.

Ἰσραηλίτες, ἀκούστε αὐτά πού θά σᾶς πῶ:

Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον,

ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ

ἀποδοδειγμένον εἰς ὑμᾶς

δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις

οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεός

ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἶδατε,

Τό ποιός ἦταν ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, σᾶς τό
ἀπέδειξε ὁ Θεός μέ τά θαύματα καὶ τά
καταπληκτικά ἔργα πού ἔκανε μέσῳ Αὐτοῦ
ἀνάμεσά σας. Αὐτά τά ξέρετε ἐσεῖς οἱ ἴδιοι
πολύ καλά.

- 23 τοῦτον τῇ ὀρισμένη βουλῇ
καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδοτον λαθόντες,
διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες
ἀνείλετε·

Κι ὅμως ἐσεῖς τόν Ἰησοῦ τόν θανατώσατε,
βάζοντας ἀνθρώπους πού δέν ἔχουν τό νόμο
τοῦ Θεοῦ, νά τόν καρφώσουν στό σταυρό.
Βέβαια, σᾶς παραδόθηκε γιατί ἔτσι ὄρισε ὁ
Θεός, πού τό θέλησε καὶ τό γνώριζε.

- 24 ὃν ὁ Θεός ἀνέστησε

λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου,

καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν
κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ὅμως Τὸν ἀνέστησε, ἐλευθερώνοντάς
Τον ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου, γιατί ἦταν
ἀδύνατο νά Τόν κρατήσει ὁ θάνατος.

25 **Δαυῖδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν**

Πραγματικά, ὁ Δαβίδ λέει γι' Αὐτόν:
προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου
διὰ παντός,

ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ.

Βλέπω τὸν Κύριο πάντοτε μπροστά μου·
εἶναι στὰ δεξιά μου γιὰ νά με προστατέψει.

26 **Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδιά μου
καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου,
ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου**

κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,

Γι' αὐτό χαίρεται ἡ καρδιά μου καὶ
τραγουδάει ἡ γλῶσσα μου· κι ὅταν τό σῶμα
μου πάει στὸν τάφο, θά 'χει τὴν ἐλπίδα
συντροφιά.

27 **ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου
εἰς Ἄδου**

οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

Διότι δέν θά ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου
στὸν ἄδη, οὔτε θ' ἀφήσεις τὸν ἅγιό σου νά
γνωρίσει τὴ φθορά.

28 **Ἐγνώρισάς μου ὁδοὺς ζωῆς,
πληρώσεις με εὐφροσύνης
μετὰ τοῦ προσώπου σου.**

Μου 'δειξες τό δρόμο πρὸς τὴ ζωή. Θά με
γεμίσεις εὐφροσύνη, ὅταν θά εἶμαι κοντά σου.

29 **Ἄνδρες ἀδελφοί,**

ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς

περι τοῦ πατριάρχου Δαυὶδ
ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη
καὶ τὸ μνήμα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν
ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

»Ἀδελφοί, μπορῶ νά σᾶς πῶ ἐλεύθερα γιὰ τόν
προπάτορα, τὸ βασιλιά Δαβίδ, ὅτι καὶ πέθανε
καὶ θάφτηκε καὶ τὸ μνήμα τοῦ ὑπάρχει ἐδῶ
μέχρι σήμερα.

- 30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων,
καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεός
ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ
τὸ κατὰ σάρκα
ἀναστήσειν τὸν Χριστὸν
καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,

Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν προφήτης καὶ γνώριζε ὅτι
ὁ Θεός τοῦ ὑποσχέθηκε μέ ὄρκο, πῶς ἀπό ἕναν
ἀπόγονό του θά ἀναστήσει τὸ Χριστό ὡς
ἄνθρωπο γιὰ νά καθίσει στό θρόνο του,

- 31 προῖδὼν ἐλάλησε
περι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ
ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς Ἄδου
οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.

μίλησε προφητικά γιὰ τὴν ἀνάσταση τοῦ
Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος, οὔτε ἐγκαταλείφθηκε
στόν ἄδη, οὔτε στό σῶμα Του γνώρισε φθορά.

- 32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός,
οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες.

»Αὐτόν τόν Ἰησοῦ τόν ἀνέστησε ὁ Θεός καὶ
γιὰ τὸ γεγονός αὐτό ὅλοι ἐμεῖς εἴμασθε
μάρτυρες.

- 33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς,
τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
λαβὼν παρὰ τοῦ Πατρός, ἐξέχεε τοῦτο

ὁ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε.

Ἄφου, λοιπόν, ἀνέβηκε μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ στόν οὐρανό καί ἔλαβε ἀπό τόν Πατέρα τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού Τοῦ τό εἶχε ὑποσχεθεῖ, τό μοίρασε πλούσια σ' ἐμᾶς, Αὐτό πού τίς ἐνέργειές Του ἐσεῖς τώρα βλέπετε καί ἀκούτε.

34 Οὐ γάρ Δαυῖδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός·

Ὁ Δαβίδ, βέβαια, δέν ἀνέβηκε στόν οὐρανό, κι ὅμως λέει ὁ ἴδιος:

εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

Ὁ Κύριος εἶπε στόν Κύριό μου:
κάθισε στά δεξιὰ μου,

35 ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

ὥσπου νά ὑποτάξω τοὺς ἐχθρούς σου κάτω ἀπ' τὰ πόδια σου.

36 Ἀσφάλως οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ Κύριον καὶ Χριστόν αὐτόν ὁ Θεὸς ἐποίησε,

τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

»Ἄς γνωρίζει, λοιπόν, μέ βεβαιότητα ὁ κάθε Ἰσραηλίτης, ὅτι αὐτόν τὸν Ἰησοῦ, πού ἐσεῖς τὸν σταυρώσατε, ὁ Θεὸς τὸν ἀνέδειξε Κύριο καὶ Μεσσία!»

37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί;

Ὅταν τ' ἄκουσαν αὐτά, ἔνιωσαν βαθιὰ συντριβή καὶ εἶπαν στόν Πέτρο καὶ στοὺς ἄλλους ἀποστόλους: «Τί νά κάνουμε,

ἀδελφοί;»

38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς:

Κι ὁ Πέτρος τοὺς ἀπάντησε:

μετανοήσατε,
καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
καὶ λήψετε τὴν δωρεάν
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

«Νά μετανοήσετε, καὶ νά βαπτιστῆ ὁ καθένας
σας στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιὰ νά
συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες σας, κι ἔτσι θά
λάβετε τὴ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

39 Ὑμῖν γάρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία

καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν
καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν,
ὅσους ἂν προσκαλέσῃται Κύριος
ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Αὐτό πού ὑποσχέθηκε ὁ Θεός, εἶναι γιὰ σᾶς
καὶ γιὰ τὰ παιδιά σας καὶ γιὰ ὅλους ἐκείνους
πού βρίσκονται μακριά, ὅσους θά προσκαλέσει
ὁ Κύριος, ὁ Θεός μας».

40 Ἐτέροις τε λόγοις πλείοσι

διεμαρτύρητο καὶ παρεκάλει λέγων·
σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς
τῆς σκολιᾶς ταύτης.

Καί μὲ πολλά ἄλλα λόγια ἀκόμα τοὺς
θερμοπαρακαλοῦσε καὶ τοὺς παρότρυνε
λέγοντας: «Σωθεῖτε ἀπὸ τὴν καταστροφή,
πού ἔρχεται πάνω στή διεστραμμένη αὐτὴ
γενιά!»

41 Οἱ μὲν οὖν

ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ

ἐβαπτίσθησαν,
καὶ προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι.

Τότε ὅσοι δέχτηκαν μὲ χαρὰ τὸ λόγο του,
βαπτίστηκαν καὶ προστέθησαν στὴν
ἐκκλησία τὴν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ περίπου τρεῖς
χιλιάδες ἄνθρωποι.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες
τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ
καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου
καὶ ταῖς προσευχαῖς.

Αὐτοὶ ὅλοι ὅταν ἀφοσιωμένοι στὴν διδασκαλία
τῶν ἀποστόλων καὶ στὴν μεταξύ τους
κοινωνία, στὴν τέλεση τῆς θείας Εὐχαριστίας
καὶ στίς προσευχές.

43 Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος,
πολλὰ τε τέρατα καὶ σημεῖα
διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο.

Ἐνα δέος τοὺς κατεῖχε ὅλους ὅσους ἔβλεπαν
πολλὰ ἐκπληκτικὰ θαύματα νὰ γίνονται
μέσω τῶν ἀποστόλων.

4 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά,

Κι ὅλοι οἱ πιστοὶ ζοῦσαν σ' ἓναν τόπο καὶ
εἶχαν τὰ πάντα κοινά·

45 καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις
ἐπίπρασκον
καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι
καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχε·

ἀκόμη πουλοῦσαν καὶ τὰ χτήματα καὶ τὰ
ὑπάρχοντά τους, καὶ μοίραζαν τὰ χρήματα σέ
ὅλους, ἀνάλογα μὲ τίς ἀνάγκες τοῦ καθενός.

46 καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες

ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ,
 κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον,
 μετελάμβανον τροφῆς
 ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας,
 Κάθε μέρα συγκεντρώνονταν με ὁμοψυχία
 στό ναό, τελοῦσαν τή θεία Εὐχαριστία σέ
 σπίτια, τρώγοντας τήν τροφή τούς γεμάτοι
 χαρά καί με ἀπλότητα στήν καρδιά.

- 47 αἰνοῦντες τὸν Θεὸν
 καὶ ἔχοντές χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν.
 Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους
 καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.
 Δοξολογοῦσαν τό Θεό, κι ὅλος ὁ λαός τούς
 ἐκτιμοῦσε. Καί ὁ Κύριος πρόσθετε κάθε μέρα
 στήν ἐκκλησία αὐτούς πού σώζονταν.

.....

- 4,32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων
 ἦν ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία,
 καὶ οὐδὲ εἷς
 τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι,
 ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.
 Ὅλοι ὅσοι πίστεψαν εἶχαν μιὰ καρδιά καί μιὰ
 ψυχὴ. Κανείς δὲ θεωροῦσε ὅτι κάτι ἀπό τά
 ὑπάρχοντά του ἦταν δικό του, ἀλλά ὅλα τά
 εἶχαν κοινά.

- 33 Καὶ μεγάλη δυνάμει
 ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι
 τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε
 μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.
 Οἱ ἀπόστολοι κήρυτταν καὶ θεβαίωναν με
 μεγάλη πειστικότητα ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς
 ἀναστήθηκε. Κι ὁ Θεός ἔδινε σέ ὅλους
 πλοῦσια τή χάρη Του.

- 34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς·
 ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων
 ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες
 ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων
 35 καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας
 τῶν ἀποστόλων·

Δέν ὑπῆρχε κανεῖς ἀνάμεσά τους πού νά στερεῖται τά ἀπαραίτητα. Γιατί ὅσοι εἶχαν χωράφια ἢ σπίτια τά πουλοῦσαν, κι ἔφερναν τό ἀντίτιμο αὐτῶν πού πουλοῦσαν, καί τά ἔδεταν στή διάθεση τῶν ἀποστόλων.

διεδίδοτο δὲ ἐκάστω

καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν.

Ἀπ' αὐτό δινόταν στόν καθένα ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες του.

- 36 Ἴωσήs δὲ ὁ ἐπικληθεῖs Βαρνάβας
 ἀπὸ τῶν ἀποστόλων,
 ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον
 υἱὸς παρακλήσεως,
 Λευίτης, Κύπριος τῷ γένει,

Ἔτσι ἔκανε κι ὁ Ἴωσήs, ἓνας λευίτης ἀπὸ τήν Κύπρο, πού οἱ ἀπόστολοι τόν ὀνόμασαν Βαρνάβα, ὄνομα πού μεταφράζεται «ὁ ἄνθρωπος τῆς παρηγοριᾶs».

- 37 ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ,
 πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα
 καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

Αὐτός εἶχε ἓνα χωράφι, πού τό πούλησε κι ἔφερε τά χρήματα καί τά ἔδесе στή διάθεση τῶν ἀποστόλων.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος α΄. Ψαλμός 32.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τ*ῶ λόγῳ τοῦ Κυρίου
οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν
καὶ τῷ Πνεύματι τοῦ στόματος Αὐτοῦ
πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν·*

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἄ*γαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ·
τοῖς εὐδέσι πρέπει αἴνεσις.*

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ε*ξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κινδάρᾳ,
ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε Αὐτῷ.
ᾄσατε Αὐτῷ ᾄσμα καινόν,
καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.*

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Γ*ένοιτο τό ἔλεός Σου, Κύριε, ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ.*

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην 7,37-53 · 8,12.

**Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΛΕΙ ΤΟΥΣ ΔΙΨΑΣΜΕΝΟΥΣ
ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΟΤΙΣΗ ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟΝ**

*Ἡ δωρεὰ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ
Παράκλητος, ἡ Χάρις τῆς ἀφέσεως σέ
ἀντίθεση μέ τό Νόμο τοῦ Σινᾶ. Σ'αὐτούς
πού δέχονται μέ πίστη τό Λόγο Του, ὡς
Λόγο καί παραγγελία τοῦ Θεοῦ, σ'αὐτούς
πού πιστεύουν ὅτι εἶναι ὁ ἀπεσταλμένος*

τοῦ Θεοῦ Πατρός, ὁ Υἱὸς χαρίζει τὸν ἄρρβωνα τοῦ Παρακλήτου, τὴν προκαταβολή καὶ σφραγιδα τῆς βεβαιότητος τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.μ.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθε γιὰ νὰ σβήσῃ τὴ δίψα τῶν ἀνθρώπων, χαρίζοντας τὸ Ἅγιο Πνεῦμα Του σέ ὅσους πιστέψουν σ' Αὐτόν. Προϋπόθεση τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ πίστη μέ τὴν ὁποία πρέπει νὰ Τόν προσεγγίσουν οἱ ἄνθρωποι. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Ἥλιος, τὸ φῶς πού φωτίζει καὶ ζωοποιεῖ τὸν κόσμον μέ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐξηγεῖ τὸ Μυστήριον τῆς πίστεως, τὸ ὁποῖον μέ τὴ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μεταβάλλει κάθε χριστιανό σέ πηγὴ ζωντανοῦ νεροῦ.

37 **Τ**ῆ ἐσχάτη ἡμέρα,
τῆ μεγάλης, τῆς ἑορτῆς
εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων·

Τὴν τελευταία μέρα τῆς γιορτῆς, τὴν πιο λαμπρή, στάθηκε ὁ Ἰησοῦς μπροστά στό πλῆθος καὶ φώναξε:

- Ἐάν τις διψᾷ,
ἐρχέσθω πρὸς Με καὶ πινέτω.

Ὅποιος διψᾷ
νά ῥθῆ σέ Μένα καὶ νὰ πιῇ.

38 Ὁ πιστεύων εἰς Ἐμέ,
καθώς εἶπεν ἡ Γραφή,

Ἐκεῖνος πού πιστεύει σέ Μένα,
καθώς λέει ἡ Γραφή
ποταμοί ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥέουσιν
ὑδατος ζῶντος.

ἀπό μέσα ἀπ' τή κοιλιά του θά τρέξουν
ποταμοί ζωντανοῦ νεροῦ.

39 Τοῦτο δέ εἶπε περί τοῦ Πνεύματος
οὗ ἔμελλον λαμβάνειν
οἱ πιστεύοντες εἰς Αὐτόν·

Αὐτό τό εἶπε ὁ Ἰησοῦς, ἐννοῶντας τό
Πνεῦμα πού θά ἔπαιρναν ὅσοι θά
πίστευαν σ' Αὐτόν.

οὐπω γάρ ἦν Πνεῦμα ἅγιον,
ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.

Γιατί τότε ἀκόμα δέν εἶχαν τό Ἅγιο
Πνεῦμα ἐπειδή ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε
ἀκόμα δοξαστεῖ μέ τήν Ἀνάσταση.

40 Πολλοί οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου
ἀκούσαντες τόν λόγον ἔλεγον·

Πολλοί ἄνθρωποι ἀπό τό πλήθος πού
ἄκουσαν αὐτά τά λόγια ἔλεγαν:

41 - Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης.

Αὐτός εἶναι πραγματικά ὁ Προφήτης
πού περιμένουμε.

Ἄλλοι ἔλεγον·

- Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.

Ἄλλοι ἔλεγαν: Αὐτός εἶναι ὁ Μεσσίας.

Ἄλλοι ἔλεγον·

- Μή γάρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας

ὁ Χριστός ἔρχεται;

Ἄλλοι ἔλεγον: Ὁ Μεσσίας θά ῥθῃ ἀπό
τῆ Γαλιλαία;

- 42 Οὐχί ἡ Γραφή εἶπεν
ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυῖδ
καί ἀπό Βηθλεέμ
τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυῖδ,
ὁ Χριστός ἔρχεται;

Δέν εἶπε ἡ Γραφή πώς ὁ Μεσσίας θά
προέρχεται ἀπό τούς ἀπογόνους τοῦ
Δαβίδ καί θά γεννηθῇ στή Βηθλεέμ,
τό χωριό καταγωγῆς τοῦ Δαβίδ;

- 43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο
δι' Αὐτόν.

Τό πλήθος λοιπόν διχάστηκε ἐξαιτίας
Του.

- 44 Τινές δέ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι Αὐτόν,
Μερικοί ἀπ' αὐτούς ἤθελαν νά Τόν
πιάσουν,
ἀλλ' οὐδεῖς ἐπέβαλεν ἐπ' Αὐτόν
τάς χεῖρας.

ἀλλά κανεῖς δέν ἄπλωσε χέρι πάνω
Του.

- 45 Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται
πρός τούς Ἀρχιερεῖς καί Φαρισαίους
καί εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι:

Γύρισαν λοιπόν πίσω οἱ φρουροί στούς
Ἀρχιερεῖς καί Φαρισαίους, κι αὐτοί
τούς ρώτησαν:

- Διατί οὐκ ἠγάγετε Αὐτόν;
Γιατί δέν Τόν φέρατε;

- 46 **Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται·**
 Οἱ φρουροὶ ἀπάντησαν:
 - Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος,
 ὡς οὗτος ὁ Ἄνθρωπος.
 Ποτέ δὲν μίλησε ἄνθρωπος ὅπως
 Αὐτός ὁ Ἄνθρωπος.
- 47 **Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι·**
 Τούς ξαναρώτησαν τότε οἱ Φαρισαῖοι:
 - **Μή καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;**
 Μήπως παρασυρδήκατε καὶ σεῖς;
- 48 **Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων**
ἐπίστευσεν εἰς Αὐτόν
ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;
 Σάμπως πίστεψε σ' Αὐτόν κανένα
 μέλος τοῦ συνεδρίου, ἢ κανεῖς ἀπὸ τοὺς
 Φαρισαῖους;
- 49 **Ἄλλ' ὁ ὄχλος οὗτος**
ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον
 Μόνο αὐτός ὁ ὄχλος πιστεύει πού δὲν
 γνωρίζει τὸ νόμο τοῦ Μωϋσῆ
ἐπικατάραιοί εἰσι.
 καὶ γι' αὐτό εἶναι καταραμένοι.
- 50 **Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς,**
ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς Αὐτόν,
εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν·
 Τότε ὁ Νικόδημος, πού ἦταν ἓνας ἀπ'
 αὐτούς, ἐκεῖνος πού εἶχε πάει στὸν
 Ἰησοῦ νύχτα λίγο καιρό πρὶν, τοὺς
 ρώτησε:
- 51 - **Μή ὁ νόμος ἡμῶν**

κρίνει τόν ἄνθρωπον,
ἐάν μή ἀκούσῃ παρ' Αὐτοῦ πρότερον
καί γνῶ τί ποιεῖ;

Μήπως μποροῦμε, σύμφωνα μέ τό νόμο
μας, νά καταδικάσωμε ἕναν ἄνθρωπο
ἂν πρῶτα δέν τόν ἀκούσουμε καί δέ
μάθουμε τί ἔκανε;

52 Ἀπεκρίθησαν καί εἶπον αὐτῶ·

Κι αὐτοί τοῦ εἶπαν:

- Μή καί σύ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ;
Μήπως κατάγεςσαι καί σύ ἀπό τῆ
Γαλιλαία;

Ἐρεύνησον καί ἴδε
ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας
οὐκ ἐγήγερται.

Μελέτησε τίς Γραφές καί θά δῆς πώς
κανένας προφήτης δέν εἶναι νά ἔρθη
ἀπό τῆ Γαλιλαία.

53 Καί ἐπορεύθη ἕκαστος
εἰς τόν οἶκον αὐτοῦ.

Καί ἔφυγαν καθένας γιά τό σπίτι του.

8,12 Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε
λέγων·

Τότε ὁ Ἰησοῦς τούς μίλησε πάλι καί
εἶπε:

- Ἐγώ εἶμι τό φῶς τοῦ κόσμου.

Ἐγώ εἶμαι τό φῶς τοῦ κόσμου.

Ἐκείνοι οὐκ ἠκούσαν·

οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ,
ἀλλ' ἔξει τό Φῶς τῆς ζωῆς.

Ἐκεῖνος πού Μέ ἀκολουθεῖ δέν θά
 πλανιέται μέσα στό σκοτάδι ἀλλά θά
 ἔχη τό φῶς πού φέρνει στή ζωή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκειμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός 27.

Σῶσον Κύριε τόν λαόν Σου 9
 καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν Σου.

Πρός Σέ, Κύριε, κεκραξομαι, ὁ Θεός μου 29,9
 καί πρὸς τόν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου τό ἀνάγνωσμα. (5,8-19.)

«ΩΣ ΤΕΚΝΑ ΦΩΤΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΤΕ».

ΟΙ ΚΑΡΠΟΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Οἱ Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι κατά τή βά-
 πτισή τους δέχτηκαν τό Ἅγιο Πνεῦμα, εἶ-
 ναι τέκνα τοῦ Φωτός, φωτεινοί ἄνθρωποι
 καί πρέπει νά ἀκτινοβολοῦν καί νά φανε-
 ρώνουν τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύμα-
 τος πού ἔλαβαν. Ἀπόδειξη τῆς κατοχῆς
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ὁ ὕμνος πού
 ἀναβλύζει ἀπό τά στόματα καί τίς καρδιές
 μας καί ἡ συμψαλμωδία στίς συνάξεις
 μας.

Ἀδελφοί,

- 8 ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε·
Ἀδελφοί, νά ζητε σάν ἄνθρωποι πού
ἀνήκουν στό φῶς.
- 9 ὁ γάρ καρπός τοῦ Πνεύματος
Γιατί ἡ ζωή ἐκείνων πού ὁδηγοῦνται
ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα
ἐν πάσῃ ἀγαθwsύνῃ
καί δικαιοσύνῃ καί ἀληθείᾳ·
διακρίνεται γιά τήν ἀγαθότητα, τή
δικαιοσύνῃ καί τήν ἀλήθεια.
- 10 δοκιμάζοντες
τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.
Νά ἐξετάζετε τί ἀρέσει στόν Κύριο.
- 11 Καί μή συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις
τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους¹,
Καί νά μή συμμετέχετε στά σκοτεινά
κι ἀνώφελα ἔργα τῶν ἄλλων,
μᾶλλον δέ καί ἐλέγγετε·
ἀλλά νά τά ξεσκεπάσετε.
- 12 τά γάρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν
Γι' αὐτά πού κάνουν ἐκεῖνοι στά
κρυφά
αἰσχρόν ἐστι καί λέγειν·
εἶναι ντροπή ἀκόμα καί νά μιλάμε.
- 13 τά δέ πάντα ἐλεγγόμενα ὑπό τοῦ φωτός
φανερῶνται·

---

¹ Τά ἄκαρπα ἔργα τῆς νύχτας.

Όταν όμως όλα αυτά έρχονται στο
φως, δείχνουν τί είναι.

14 **πᾶν γάρ τό φανερούμενον φῶς ἐστί.²**

Γιατί ὅ,τι φανερώνεται γίνεται καί τό
ἴδιο φῶς.

Διό λέγει:

Γι' αὐτό λέγει ἕνας ὕμνος:

ἔγειραι ὁ καθεύδων

καί ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν

«Ἐύπνα ἐσύ πού κοιμᾶσαι, ἀναστήσου
ἀπ' τούς νεκρούς

καί ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός.

καί ὁ Χριστός θά σέ φωτίση».

15 **Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε·**

Προσέχετε λοιπόν καλά πῶς ζεῖτε·

μή ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί,

μή ζεῖτε ὡς ἀσύνητοι, ἀλλά ὡς
συνετοί.

16 **ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν**

Νά χρησιμοποιοῦντε σωστά τό χρόνο
σας,

ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι.

γιατί ζοῦμε σέ πονηρούς καιρούς.

17 **Διά τοῦτο μή γίνεσθε ἄφρονες,**

Γι' αὐτό μὴν εἶσθε ἄφρονες,

ἀλλά συνιέντες

τί τό θέλημα τοῦ Κυρίου.

²Ἐφωτίσθητε = φωτισθήκατε

- ἀλλά νά ἀντιλαμβάνεστε τί θέλει ὁ
Κύριος ἀπό σας.
- 18 **Καί μή μεθύσκεσθε οἴνω,**
ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία
Καί μή μεθᾶτε μέ κρασί πού ὁδηγεῖ
στήν ἀσωτία,
ἀλλά πληροῦσθε ἐν Πνεύματι,
ἀλλά νά γεμίζετε μέ τό Πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ.
- 19 **λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καί ὕμνοις**
καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς,
ᾄδοντες καί ψάλλοντες
Νά τραγουδᾶτε καί νά ψάλλετε στίς
συνάξεις σας ψαλμούς καί ὕμνους καί
πνευματικές ᾠδές,
ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.
μέ τήν καρδιά σας στόν Κύριο.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος β'. Ψαλμός 50.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΛΕΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Τό μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο
ζητᾶ στήν προσευχή του μέ τόσο πόνο ὁ
Δαβίδ εἶναι ἡ ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν καί ἡ
ἀνακαίνιση τοῦ κόσμου μέ τή δωρεά τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου
καί κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρημῶν Σου
ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
 πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
 καὶ Πνεῦμα εὐθές
 ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου
 καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον
 μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (18,10-20.)

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

Τό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας θεμελιώ-
 νεται πάνω στή δογματική βάση τῆς μό-
 νιμης παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
 τοῦ Παρακλήτου, μέσα στήν Ἐκκλησία.
 Αὐτό ρυθμίζει τίς σχέσεις τῶν μελῶν τῆς
 καί σ' αὐτό στηρίζεται ἡ διάταξη τοῦ
 Εὐαγγελίου πού ὀρίζει τή διαδικασία ἐπι-
 λύσεως τῶν διαφορῶν μεταξύ τῶν
 Χριστιανῶν. Τό θεμέλιο, ἡ βάση τῆς Ἐκ-
 κλησίας εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός πού παρα-
 μένει πάντα ἐν αὐτῇ καί τό Ἅγιο Πνεῦμα
 πού ἐνώνει ἕνα ἕκαστον τῶν πιστῶν μέ τό

Χριστό καί μέ τά ἄλλα μέλη τοῦ σώματός Του καί δημιουργεῖ τήν ἄρμονία ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ κοινωνία. Ἡ νέα κοινωνία, τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῷ κόσμῳ ἔχει θεμέλιο τῆς ἀνακαινίσεώς της τόν Παράκλητο, ὁ Ὅποιος ἀπεργάζεται τήν ἐνότητα καί τήν συμφωνία. Ἄς παραδώσομε ὅλοι ἐαυτούς στήν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἶπεν ὁ Κύριος·

Εἶπε ὁ Κύριος·

10 ὀρᾶτε μή καταφρονήσητε
ἐνός τῶν μικρῶν τούτων·

προσέξτε, μήν περιφρονῆτε κανέναν
ἀπ' αὐτούς τούς μικρούς,

λέγω γάρ ὑμῖν,

ὅτι οἱ ἄγγελλοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς

γιατί σᾶς βεβαιώνω πώς οἱ ἄγγελοί
τους στόν οὐρανό

διά παντός βλέπουσι

τό πρόσωπον τοῦ Πατρός Μου

τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

βλέπουν συνεχῶς τό πρόσωπο τοῦ
οὐράνιου Πατέρα Μου.

11 Ἦλθε γάρ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου
σῶσαι τό ἀπολωλός.

Γιατί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἦρθε να
σώση τούς πλανημένους.

Τί ὑμῖν δοκεῖ;

Τί νομίζετε;

- 12 Ἐάν γένηται τινι ἀνθρώπῳ
 ἑκατόν πρόβατα
 Ἄν κάποιος ἔχει ἑκατό πρόβατα
 καί πλανηθῆ ἓν ἐξ αὐτῶν,
 καί τοῦ χαθεῖ ἀπ' αὐτά τό ἓνα,
 οὐχί ἀφείς τά ἐνενήκοντα ἐννέα
 ἐπί τά ὄρη,
 πορευθεῖς ζητεῖ τό πλανώμενον;
 δέ θ' ἀφήσῃ τά ἐνενήντα ἐννιά στά
 βουνά γιά νά πάη νά ζητήσῃ τό
 χαμένο;
- 13 Καί ἐάν γένηται εὐρεῖν αὐτό,
 Κι ὅταν τό βρεῖ,
 ἀμήν λέγω ὑμῖν,
 ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον,
 σᾶς βεβαιώνω πώς χαίρεται πιό πολύ
 γι' αὐτό
 ἢ ἐπί τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα,
 τοῖς μή πεπλανημένοις.
 παρά γιά τά ἐνενήντα ἐννιά πού δέ
 χάθησαν.
- 14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα
 ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός ὑμῶν
 τοῦ ἐν οὐρανοῖς
 ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων.
 Ἔτσι ὁ οὐράνιος Πατέρας Μου δέ θέλει
 νά χαθῆ οὔτε ἓνας ἀπ' αὐτούς τούς
 μικρούς.
- 15 Ἐάν δέ ἀμαρτήσῃ εἰς σέ ὁ ἀδελφός σου,

- Ἄν σφάλῃ ἀπέναντί σου ὁ ἀδελφός
σου,
ὑπαγε καὶ ἔλεγξον αὐτόν
πήγαινε καὶ ἐπίπληξέ τον
μεταξύ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου·
χωρίς νά εἶναι ἄλλος μπροστά.
ἐάν σου ἀκούσῃ
ἐκέρδησας τόν ἀδελφόν σου·
Ἄν σέ ἀκούσῃ, κέρδισες τόν ἀδελφό
σου.
- 16 ἐάν δέ μή ἀκούσῃ,
Ἄν ὅμως δέν σ' ἀκούσῃ
παράλαβε μετά σοῦ ἕτι ἓνα ἢ δύο,
πάρε μαζί σου ἀκόμα ἓναν ἢ δύο
ἄλλους,
ἵνα ἐπί στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν
σταθῇ πᾶν ῥῆμα.
γιά νά μπορῇ ν' ἀποδειχθῇ ὅ,τι
εἰπωθεῖ, ἀφοῦ θά τό βεβαιώσουν δύο ἢ
τρεις μάρτυρες.
- 17 Ἐάν δέ παρακούσῃ αὐτῶν,
εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ·
Ἄν κι αὐτούς δέν τοὺς ἀκούσει, πές το
στή συνάθροιση τῆς Ἐκκλησίας·
ἐάν δέ καί τῆς Ἐκκλησίας παρακούσῃ
κι ἂν παρακούσῃ καί τήν Ἐκκλησία
ἔστω σοι
ὥσπερ ὁ ἐθνικός καί ὁ τελώνης.
τότε πιά θά εἶναι γιά σένα ὅπως ὁ
εἰδωλολάτρης ἢ ὁ τελώνης.

- 18 Ἀμήν λέγω ὑμῖν,
 Σᾶς βεβαιώνω
 ὅσα ἐάν δῆσητε ἐπί τῆς γῆς,
 πώς ὅ,τι κρατήσετε ἀσυγχώρητο στή
 γῆ,
 ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ
 θά εἶναι ἀσυγχώρητο καί στον οὐρανό·
 καί ὅσα ἐάν λύσητε ἐπί τῆς γῆς,
 καί ὅ,τι συγχωρήσετε στή γῆ,
 ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.
 θά εἶναι συγχωρημένο καί στον
 οὐρανό.
- 19 Πάλιν λέγω ὑμῖν
 ὅτι ἐάν δύο ὑμῶν
 συμφωνήσωσιν ἐπί τῆς γῆς
 Σᾶς βεβαιώνω ἐπίσης
 πώς ἂν δύο ἀπό σᾶς συμφωνήσουν στή
 γῆ,
 περί παντός πράγματος,
 οὕ ἐάν αἰτήσωνται,
 γιά ἓνα πράγμα πού θά ζητήσουν,
 γενήσεται αὐτοῖς
 παρά τοῦ Πατρός Μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
 ὁ οὐράνιος Πατέρας Μου θά τοὺς τό
 κάνη.
- 20 Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς
 συνηγμένοι εἰς τό Ἐμόν ὄνομα,
 Γιατί ὅπου εἶναι συναγμένοι δύο ἢ
 τρεῖς στό ὄνομά Μου
 ἐκεῖ εἶμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

ἐκεῖ εἶμαι κι' Ἐγὼ ἀνάμεσά τους.

*Μετά τό Εὐαγγέλιο καί τό κήρυγμα
ἡ συνέχεια στό βιβλίό τῆς Θ. Λειτουργίας:*

**ΕΙΣ ΤΟ «ΕΞΑΙΡΕΤΩΣ
Ἀντί τοῦ «Ἄξιον ἔστί» ψάλλομε**

**Τήν Κυριακή
τῆς Πεντηκοστῆς:**

Μή τῆς φθορᾶς

διαπείρα κυοφορήσασα

Χωρίς νά γνωρίσης φθορά ἐκυοφόρησες
καί παντεχνήμονι Λόγω
σάρκα δανείσασα.

καί στό Δημιουργό Λόγο

τή σάρκα ἐδάνεισες,

Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε,

ἀπείρανδρε μητέρα, Παρθένε Θεοτόκει!

δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου,

χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ Σου,

τοῦ ἄπιαστου δοχείου καί τόπος τοῦ

ἀπείρου πλαστουργοῦ Σου,

Σέ μεγαλύνομεν.

Σέ μεγαλύνομε.

**Τή Δευτέρα
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος**

Χαίροις, ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος!

Χαῖρε Βασίλισσα,

μητέρων καί παρθένων ἡ δόξα

Ἄπαν γάρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα
 κανένα ρητορικό γλυκόλαλο στόμα
 ρητρεῦον, οὐ σθένει Σε μέλπειν ἀξίως.

ἀντάξια δέ μπορεί νά Σέ ὑμνήσῃ.

Ἰλιγγιᾶ δέ νοῦς ἅπας Σοῦ τόν τόκον
 νοεῖν!

κάθε νοῦς καί στή σκέψη τοῦ Γιοῦ Σου
 κλονίζεται,

Ἔθεν Σε συμφώνως δοξάζομεν!

γι' αὐτό καί μεῖς ὅλοι μαζί Σέ δοξάζομε.

Κοινωνικόν.

Τό Πνεῦμα Σου τό ἀγαθόν
 ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἀλληλούϊα.

142,10β

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς..»

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν...

Ἀπόλυσις.

Ο ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν
 οὐρανόθεν καταπέμψας
 τό Πανάγιον Πνεῦμα
 ἐπί τούς ἀγίους Αὐτοῦ Μαθητάς
 καί Ἀποστόλους,
 Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν ...

Εἰδοποίηση

Κατά τήν Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς, ἀμέσως
 μετά τήν ἀπόλυση τῆς Θείας Λειτουργίας ἐπισυ-
 νάπτεται καί ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς
 Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιά νά διευκο-
 λυνθοῦν οἱ πιστοί, πού δέ θά μπορούσαν νά ξα-
 νάρθουν τό βράδυ, ὥστε νά πάρουν μέρος στήν

καταφυκτική προσευχή μέ τήν τριπλή γονυκλισία καί νά απολαύσουν τίς σπουδαίες θεολογικές εὐχές οἱ ὁποῖες περιλαμβάνονται στήν Ἀκολουθία αὐτή.

Εἶδηση

Ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ἁγίας Ἑβδομάδος τῆς Πεντηκοστῆς γίνεται **κατάλυσις εἰς πάντα λό- γω τῆς ἀρχομένης, ἀπό τῆς Δευτέρας τῶν Ἁγίων Πάντων, νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.**